N°. 58. A°. 1835.

MAANDAG DEN 20sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 16 *Julij* 1835.

(30795) Alzoo D. DANJON, in qualiteit als Administrateur van de Plantaadje *Johanna Catharina*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, aankomende P. F. PEPIN, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavin *Bettij* en den Slaaf *Thomas*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé naam van P. F. PEPIN, over te doen schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 16 *Julij* 1835.

(30796) Alzoo J. L. V. KARSSEBOOM en E. MATROOS, in qualiteit als Administrateurs van de Plantaadje *la Singularité*, aankomende M. E. BUSCHMAN, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *Thomas*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé naam van M. E. BUSCHMAN over te doen schrijven, en daarentegen den Slaaf *Theodoor*, ten name van M. E. BUSCHMAN af- en op de Plantaadje *la Singularité*, over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

PARAMARIBO, *den* 18 *Julij* 1835.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, van heden, n°. 797/719, is de bij vroegere resolutie dd. 13 Februarij jl. n°. 173, in zijne functiën geschorste 1ste Commies bij de Administratie der Financiën te *Suriname*, A. HALBERSTADT, ingevolge Zijner Majesteits Besluit van 12 Mei ll., n°. 81, als Ambtenaar der Koloniën definitief ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den* 16 *Julij* 1835.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JOHANNES CHRISTIAAN PALTHE WESENHAGEN *jongman*, geboren alhier, met ELISABETH MARY TYNDALL, *jonge dochter*, geboren in het Neder-District *Nickerie*, beiden van de Gereformeerde Godsdienst en alhier woonachtig.

In kennisse van mij,
De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. P. TIRION.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 5 *Junij*.

Een brief uit Petersburg, van den 18 Mei, door de *Allg. Augsb. Zeitung* medegedeeld, zegt, dat er te Töplitz werkelijk eene zamenkomst der drie monarchen, en wel in de laatste dagen van September, zal plaats hebben; derzelver bijeen zijn zou hoogstens acht dagen duren. Het doel der zamenkomst zou zijn, de interventie en daarmede in verband staande vragen te behandelen; men meende te Petersburg grond te hebben om te verwachten, bij Lord *Palmerston* een ander gedrag te ontmoeten, dan vroeger. Ook te Weenen verwacht men eene bijeenkomst van de monarchen en derzelver ministers te Töplitz.

Uit Konstantinopel wordt ons gemeld dat de Engelsche Ambassadeur aldaar, Lord *Ponsonby*, kortelings gewigtige depêches moet bekomen hebben; want dat hij zeer druk met den Reis-Effendi arbeidt en vele koeriers afzendt. De tijding der Engelsche minister verandering was te Konstantinopel bekend en gaf er niet veel genoegen, alzoo de *Tories*, hoezeer ten aanzien der Porte, zoo het schijnt dezelfde staatkunde volgende, zich veel vriendschappelijker in de betrekkingen toonden dan de *Whigs*.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 1 *Junij*.

Het *Journal des Débats*, behelst weder een nieuw en wel een vrij lang artikel over de interventie, waarin het stellig en uitdrukkelijk zegt, dat de Spaansche regering hulp van Frankrijk vordert, om den oorlog tot een einde te brengen. Wij willen dit artikel, om het gewigt des onderwerps en om de gevolgtrekkingen, welke daaruit ten aanzien van de bedoelingen onzer regering getrokken kunnen worden, hier woordelijk laten volgen:

»De Spaansche regering vordert bijstand van de Fransche. Zij verlangt hare medewerking om een einde te maken aan den oorlog, die maar al te lang reeds Biskaije en Navarra verwoest. Ongetwijfeld is Spanje nog niet uitgeput en afgetreden (*aux abois*); ongetwijfeld is de opstand nog niet op het punt om zijne vaan te Madrid te planten; ongetwijfeld is het constitutionele gouvernement nog niet tot het smertelijke uiterste gekomen van te moeten vergaan, zoo wij het niet helpen. Neen; Spanje heeft nog redmiddelen over, en voor dat de overwinning op eene beslissende wijs den troon van *Karel V* vestigde, zou de worsteling nog wreed en langdurig wezen. Maar, de voortduur van den burger-oorlog is een ijsselijke ramp, en die ramp is het, welke Spanje ons verzoekt, door onze tusschenkomst te doen eindigen. Het is niet voor *Zumala-Carreguy's* zegepraal, niet voor de aanstaande troonbestijging van *Karel V*, dat het ons vraagt hetzelve te behoeden; het is alleen voor de verlenging van eenen smertelijken worstelstrijd. Het roept ons om den loop eener ziekte te bekorten, welke het nog lang had kunnen verduren. Derhalve is het geenszins een maatregel, door noodwendigheid, maar wel door voorzigtigheid voorgeschreven. Lijdt een volk, zoo mag het hulp zoeken bij een volk, dat zijn broeder en bondgenoot is; het mag, zonder zijne eer te krenken, al was deze ook die der oude Kastillianen, bijstand vragen aan eene natie, deszelfs nabuur, vooral wanneer, tusschen beide die natien gemeenschap en sympathie van beginselen en van staatsinstellingen heerscht.

»Ongerustheid omtrent den duur des burgerkrijgs veeleer dan eenig dreigend gevaar, vooruitzigt maar geenszins noodzwang, zie daar wat de Spaansche regering bewogen heeft Frankrijks tusschenkomst te verlangen; zie daar wat haar genoopt heeft te begeeren, dat wij, tot ontwikkeling en bevestiging der constitutionele vrijheid in het zuiden, doen zouden, wat wij in het noorden, tot handhaving en bevestiging der Belgische nationaliteit, die onze zuster en bondgenoote is, gedaan hebben. Welke nu zijn de beweegreden die Frankrijk zouden kunnen doen besluiten om, volgens Spanjes wensch, tot de bevrediging der noordelijke provinciën van het Schier-eiland mede te werken?

»Er zijn, om ons over te halen in Spanje tusschen beide te treden, beweegredenen van verschillenden aard: beweegredenen van eer, beweegredenen van handel, beweegredenen van staatkunde. Wij zullen slechts van de laatste spreken.

»In de eerste plaats is er eene, welke wij reeds hebben doen gelden toen Don *Carlos* voor het eerst de wapenen opvatte. Wij kunnen, zeiden wij destijds, geene restauratie te Madrid verdragen. Eene Spaansche restauratie zou over de Julijrevolutie eene minachting en een zedelijk krachtverlies brengen, die wij moeten afweren. Reeds een jaar geleden hebben wij deze drangreden vooruitgezet. Thans stellen wij dezelve ter zijde, niet omdat zij van minder gewigt geworden is, maar omdat zij in de behandeling der tegenwoordige vraag niet te pas komt, want zij onderstelt een gevaar dat niet aanwezig is; zij onderstelt dat Don *Carlos* magtig genoeg zou zijn om de bergen te verlaten en binnen te rukken te Madrid; zij onderstelt hem sterk genoeg om den worstelstrijd tot zijn voordeel te beslissen. Gode zij dank, hiertoe is Spanje nog niet gebragt. Hetgeen wij zouden moeten doen, zou niet wezen eene op hand zijnde restauratie te verhinderen; het zou zijn, wij moeten dit niet vergeten, mede te werken tot de bevrediging van Navarre en Biskaije. Wij hebben niets beslissends

te duchten van den kant van Don *Carlos*, even als wij, ongelukkiglijk, niets beslissends van den kant der Generaals van de Koningin te hopen hebben. De regering van Don *Carlos* is het niet, dien wij in Spanje te vreezen hebben; wij hebben er alleen de regering van den burgerkrijg te vreezen en te beletten. En die oorlog, die reeds maar al te lang voortduurt, is het eenige dat in Spanje zeker en onmisbaar schijnt. Laat Spanje aan zich zelf over en nog in lang zullen wij er noch Don *Carlos* noch *Isabella II* in vrede zien regeren. Wij zouden dus, wanneer wij in den onk van Madrid toegekomenen wensch bewilligden, geenszins eene restauratie in Spanje gaan beletten. Neen, zoo wij naar Spanje trokken, zou dit niet zijn in eenig revolutionair belang; het zou, wij moeten dit zeggen, in het belang van Spanje zijn, hetwelk, ter bevestiging van zijne ontluikende vrijheid, onze hulp behoeven zou. Het zou eene dienst zijn, welke wij gingen bewijzen; wij gelooven dat het goed is, dat ieder een dit wete. Het zou, laten wij ons haasten het te zeggen, tevens ook de vervulling wezen van het viervoudig-verbond, de ontwikkeling der verbindtenissen, welke wij in dat traktaat op ons genomen hebben.

»Het traktaat van het viervoudig-verbond vestigt tusschen de beide constitutionele volken van het Schiereiland eene volkomene *solidariteit* en *sympathie*: zij moeten elkander wederkeerig bijstaan tegen de absolutistische pretendenten, die de vrijheid van het land bedreigen. Het traktaat legt ook aan de beide andere Mogendheden, die daaraan deel genomen hebben, Frankrijk en Engeland, de verpligting op om, op onderscheiden wijze, tot de bevrediging van het Schiereiland mede te werken. Spanje vraagt die medewerking. Maar die medewerking, welke scheen genoegzaam te zullen zijn, is het niet meer; dit is klaarblijkelijk.

»Van twee dingen een: of het traktaat van het viervoudig-verbond is niets dan eene reeks van klinkende woorden, op zijn hoogst geschikt om tot consideranten voor de tolbesluiten te dienen, welke het bestuur heeft uitgevaardigd, of wel het heeft eene staatkundige meening en bedoeling.

»Die staatkundige meening en bedoeling kent men, en wij weten niet waarom men dezelve thans meer geheim zou willen houden, dan een jaar geleden. De bekwaamste en ervarenste onzer diplomaten heeft zijn staatkundig leven door de vereeniging der Mogendheden van het westelijke Europa willen bekroonen. Hij heeft gewild, dat zij zich tot een ligchaam zouden zamensluiten, om de gevaren te weerstaan, welke hun de toekomst van het noordelijk Europa kon bereiden. Dit ligchaam heeft Frankrijk en Engeland, die sedert de Julij-revolutie vereenigd zijn, tot middenpunt. Spanje en Portugal hebben zich aan hetzelve verbonden, gelijk men denken kan meer om in hetzelve eenen steun te vinden, dan om het te versterken; ondertusschen is het voor de vereeniging van Wester-Europa gewisselijk iets, dat er achter hetzelve geen punt blijft, waar het noorden en het despotismus post vatten kunnen. Ziedaar het voordeel, hetwelk de toetreding van het constitutionele Portugal en Spanje tot de unie van het westelijk Europa aan dezelve geeft. De constitutionele staatsinstellingen van Spanje en Portugal zijn voor Wester-Europa een onderpand van veiligheid, eene bron van kracht. Kalm en rustig aan den Zuidkant, kan Frankrijk zich geheel naar het noorden keeren.

»Wij herhalen het, zoo het viervoudig verbond de Unie van Wester-Europa niet ten doel heeft en door middel dier Unie de bevrediging en den voorspoed van elk der Staten, welke den *pijlenbundel* van dat liberaal en vredelievend Europa uitmaken, zoo dit niet het gronddenkbeeld van het traktaat is, alsdan begrijpen wij niet langer, wat het beteekent, en geven het volgaarne over aan den spot van Noorder-Europa.

»Ziedaar hoe de interventie verstaan wordt: zij is een aan Spanje naar den geest van het viervoudig-verbond en in het belang van Frankrijk en van Engeland, bewezene dienst."

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, den 4 Junij.

In het Huis der Gemeenten is den 2 dezer beraadslaagd over een voorstel van den Heer *Grote*, om in de wijze der verkiezing van de Parlements-leden eene verandering te maken, door het stemmen met geslotene briefjes in te voeren in plaats van de thans gebruikelijke openbare stemming. Reeds sedert lang is door de bewegingspartij op eene dusdanige verandering aangedrongen, ten einde den invloed der aanzienlijken op de Parlements-verkiezingen te verminderen, en de genoemde partij schijnt van het bestaan van het tegenwoordige ministerie, hetwelk den naam heeft van een voorstander der volksvrijheid te wezen, gebruik te hebben willen maken, om weder eene poging tot het doordrijven van die verandering aan te wenden. De ministers hebben zich echter tegen het voorstel verklaard, op grond, dat de gewenschte verandering geenzins aan het voorgestelde doel zou beantwoorden, nademaal toch ook bij geheime stemming de aanzienlijken en de groote grondbezitters de stemmen hunner onderhoorigen in hunne hand zouden hebben. Ook Lord *Stanley* en Sir *Robert Peel* hebben zich tegen het voorstel verklaard, maar hunnen tegenstand gegrond op de bedenking, dat de voorgeslagene verandering een stap verder op den weg van hervorming en vernietiging van het Monarchaal beginsel wezen zou; zij voegden er bij, dat Lord *Grey*, toen hij de hervormings-wet voordroeg, uitdrukkelijk geweigerd heeft dien verderen stap te doen, en dat de tegenwoordige ministers, indien zij opregt en eerlijk handelden, de voorgestelde verandering even regtstreeks en stellig als de zoo even genoemde staatsman van de hand te wijzen. Bij stemming is het voorstel verworpen met 317 tegen 144 stemmen. De bewegings-partij is natuurlijk ten uiterste verbitterd over de houding, welke de zoogenaamde liberale ministers ten dezen hebben aangenomen.

ADVERTISSEMENTEN.

De genen, welke hun *Tweede Termijn* van het verschuldigde PATENTREGT nog niet hebben voldaan, worden bij dezen herinnerd, om dezelven vóór het einde dezer maand, ten Kantore van den ondergeteekende te komen aanzuiveren; als zullende na dien tijd, de nalatigen ter vervolging worden overgegeven.

Paramaribo, den 18 Julij 1835.

WESENHAGEN,
Koloniale Ontv. en Betaalmeester.

☞ ALGEMEENE VERGADERING van het DEPARTEMENT *PARAMARIBO*, der MAATSCHAPPIJ: *TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN*, op HEDEN den 20sten Julij 1835, in de LOGE *CONCORDIA*.
VOORLEZING: Het Lid Mr. T. M. LOTZE.
BALLOTAGE: De Heeren F. C. COBLIJN, G. L. SYRIER en W. DE VILLENEUVE.

(30794) A. SALOMONS, zal *MORGEN*, om 9 uren op VENDU Verkoopen:

Oxhoofden *Wit* en *Bruin* BIER, ¼ tonnen Rookspek, aangemaakt Witlood en Lijn-Olie; zijde Parapluis; Gingham Doeken; *alle om verkoop-rekening te sluiten.*

Alsmede een groote *zesriems Tent-Corjaal* en *Toebehooren.*

C. A. RICHTER,

(30797) Heeft ontvangen per de laatste gearriveerde Schepen en biedt voor *civiele prijzen* te koop aan:

Fijn geborduurde en gedrukte Neteldoeken, Indienne Calico, fijn Bilefelder en Zwitsersche Hemde Linnen, Creas, fijn garen Batist, Platilles, Boekjesstreep, blaauw en olijve Drap Peruvienne, fijne witte Casimier, Sircassienne, Flanel, Satinet, Piqué, Linnen Dril, garen en katoene Kouzen en Sokken, Handschoenen, *geklost Visschers Garen*; Knoopen in soorten, zwart Lamfer, zijde Foulards en zwarte zijde Doeken, Naaigaren; *Schoenen met Kurk-Zolen*, lage Schoenen; Laarzen, Pantoffels, fijn Merinos Dames Schoenen, Kinder Schoenen in soorten; Hoeden en Petten, Italiaansche Mans Strohoeden; fijne Engelsche pleete Spooren, Engelsche Scheermessen, Pennemessen, Strijkleer; Engelsche Nagel- en Dames Scharen, Haar- en Tande Borstels.

Velin Postpapier, blanco *Wissels en Connossementen.*

Recommandeert verder zijne wèl-geassorteerde WINKEL in *BIJOUTERIEN*, en vele andere Goederen meer.

J. P. L. WEIMANN,

Heeft ontvangen en presenteeerd te koop aan:

Boter, Z. M. en Kom. Kaas, Ham, Rookspek, Zoutvleesch, Worst, Sausijsen, Paling, Brunswijker Worst, Rolpens, Snij en Spergie Boonen, Wijn Azijn, zoete Olie, Vruchten op Brandewijn, Kruidenierijen, Specerijen, Kanarijzaad. — Roode, Rhijnsche, Champagne en Madera Wijn; cognac en witte Brandewijn, Jenever en dito *op Bessen.*

Verfwaren, Lijn-Olie, Spijkers, enz.

Zwart en blaauw Laken, Flanel, Satinet, Dril, Kalmink, fijne en ordinaire Boekjes, Linnens, Kouzen, Sokken, zwarte zijde Halsdoeken, rood Garen, Katoen, Bont.

Fijne Barber Scheer en Pennemessen; Balans, Tafel en Desertmessen en Vorken, Patent Kruidhoorns en Hageltassen, Piston, Potloodstiften, Karette Dames Kammen, Lampen Ballons en andere Goederen meer.

Wijders dient ter informatie aan de respective Deelhebbers in zijne *Loterij*, waarin nog vijf Loten verkrijgbaar zijn, dat de *Trekking daarvan uiterlijk ultimo dezer zal plaats vinden.* (30795)

(24594) Bij Kapitein A. AHLERS JR., te bekomen:

Versche Provisiën, Dranken, Koper- en IJzerwaren, fijne en grove Aardewerk en Porselein, Stukgoederen, Dames *Modewaren* en *Galanteriën*, en diverse Goederen meer; deszelfs Pakhuis is aan de *Watermolenstraat*, L. B. N°. 13. onlangs bewoond door den Heer J. S. RIES.

Verzoekt tevens allen, die hem nog verschuldigd zijn van vorige *Cargo's*, hun verschuldigde, (tot voorkoming van onaangename vervolging) bij tijds te willen voldoen.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, het Schip *Dina Maria*, Kapt. A. AHLERS JR., van *Amsterdam*, hebbende 33 dagen reis; Passagier: den Heer A. T. HEIJDT.

Den 16den, de Noord-Amerik. Brik *Juniper*, Kapt. F. FOSTER, van *Boston*; Passagier: Mej. A. GLOVER.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Sarah Ann*, Kapt. C. FITZ, van *Glouchester*.

Den 17den, de Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. MARIUS GAIMO, van *Berbice*; Passagiers: de sedert eenige weken vermiste Vrouw van den Kanonnier L. M. FREY.

Idem, de Noord-Amerik. Brik *Jane*, Kapt. JOSEPH FOSTER, van *Boston*.

UITGEKLAARD.

Den 16den dezer, het Schip *Piet Hein*, Kapt. W. TURNBULL, naar *Nickerie*.

Den 17den, het Schip *Harmonie*, Kapt. A. VAN DER MEIJDEN, naar *Amsterdam*; lading: 258 vaten Suiker, 2 vaten Koper en een partij Kwassiehout.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.